

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

relictū, non sepulturā accipiens. Eodē anno iam rebus omnibus componendis papa Paschalis II. rogatus in Germaniā descendere, ad Padū fluuiū vsq; perueniens, eodem in loco concilium celebravit, reformans confracta, concilians abiecta, episcopos consecrans, archiepiscopis sua pallia mutans quacūq; ab antipapa accepissent: & super his omnibus decretū tale promulgavit: Per multos iam annos regni Teutonici latitudo ab apostolica sedis unitate diuisa est, in quo nimirum schismate tantum est factū periculū, vt, quod cū dolore dicimus, vix pauci sacerdotes & clerici catholici in tanta terrarū latitudine reperiretur. Tot igitur filijs in hac strage iacētibus, Christiane pacis egit necessitas, vt super hos materna ecclesie viscerapāderentur: Itaq; patrū exemplis & scriptis instructi, qui diuersis temporibus Nouatianos, Donatistas, & alios hereticos in suis ordinibus susceperunt, praefati regni episcopos in schismate ordinatos, nisi aut inuasores, aut Simoniaci, aut criminosi sint probati, in officio episcopali suscipimus: id ipsum de clericis cuiuscūq; ordinis constituimus, quos vita sententiāq; cōmendat. His atq; huiusmodi super ecclesijs diuini luminis orientis aurora diffusis splendoribus, quia nimirum tandē venit tēpus miserendi, pariterq; apostolicis dignati benedictionibus, ad sua lēti alacresq; quiq; reuertuntur.

CAPVT XXV.

Hoc anno, qui fuit sextus post mille centenos, Magnus dux inferioris Saxonia excessit rebus, pro quo surrexit Luderus dono Henrici Caesaris, eō quod Magnus masculam prolem non reliquit: filias autem duas habuit, quarum vna Heilike nupsit Ottoni comiti de Balenstede, genuitque illi Albertum marchionem, cognomento Vrsū: altera filiarum, Exulfildis nomine,

nomine, data est duci Bauaria Zwelpe, (Latini dixerunt Catulum) quæ peperit ei filium Henricum, Henrici Leonis patrem. Luderus autem (quem Galli & Itali postquam peruenit ad Imperium, dixerunt Lotharium, quoddam illis Imperatorium nomen videretur) obtinuit, ut diximus, concedente Henrico V. ducatum Saxonie, gubernauitque cum modestia Saxones cum vicinis Suardalis: cuius Maiores à proauo erant comites de Queruorde, qui titulus cum dominio usque hodie manet: Sed nobiles per successionem materni generis, aut per initam affinitatem nonnunquam mutant titulos: Vnde factum est, ut pater Luderi Gebehardus, comes esset de Suppelenborg, & comes de Arnsberge. Luderus autem coniugem promeruit Rixam, filiam Henrici comitis de Northem, & Gertrudis matris, quæ fuit soror Egberti nouissimi marchionis de Saxonie. Cuius Henrico comite in Norden Phrisie, Gertrudis vidua manens, rediit in Brunswicum, & propinquam artem Dancquerode, quæ tum sita erat ad mœnia, nunc est inclusæ vrbi. Rixa eius filia ad maritum attulit dotem Brunswicum oppidum cum attinentijs ex materno sanguine. Sed & paterno genere non fuit Saxonie aliena, quoddam auus eius paternus Otto, fugatus, ut diximus, à Henrico Imperatore IIII. Bauaria, ad Visurgum sedis, & ibi usque ad Northem & contermina, omnem gubernabat ditionem, princeps Saxonici generis: quæ omnem ditionem, cum hereditariam Rixa accepisset, marito Ludero in dotem afferebat. Vnde apparet, quoddam mortuo, ut diximus, per ea tempora Magno, de genere Hermannii nouissimo Saxonie duce, non sine causa Henricus V. dedit Ludero ducatum Saxonie, cuius iam magnam teneret partem ex coniuge in dotem. Magni autem filii

as, alte
ue Lat
cium e
filian
de Bal
Soltw
secre
uat non
hodie
lia &
abolito
tenent
Albert
tum de
lo Leon
Imper
lios, O
scopun
Imper
nia, q
Leo.
Albert
que co
perato
orabat
sui ins
astum
clypeo
hardu
Saxon
Hac p
rebre
fatus,

as, alteram Otto comes, alteram, vt diximus, *Swelpus*, si-
ue Latine *Catulus*, dux accepit *Bauaria*. Operapre-
cium est intelligere, quis fuerit ille Otto, cui primam
filiam desponderit Magnus dux *Saxonia*. Erat is comes
de *Balenstede*, pater comitum de *Anehold*, tenuitque
Soltwedel suo tempore: Qui cum locum tituli sui con-
secraret in monasterium diui *Benedicti*, quod hodie ser-
uat nomen, parum, vt fieri solet, detorto vocabulo, nam
hodie vocant *Balingstede*: concessissetq; ipse cum fami-
lia & omni domo in arcem *Anehold*: inde detricto &
abolito priore, titulum mutuabat, quem vsque hodie
tenent eius posterii. Reliquit is ex Magni filia, filium
Albertum cognomine *Vrsum*, qui meruit marchiona-
tum de *Brandenburgo*, contenditq; cum *Henrico Catu-*
lo Leonis patre, de ducatu *Saxonia*, cum illi faueret
Imperator *Conradus*. Sed is *Albertus* plures reliquit fi-
lios, *Ottonem* post se marchionem, *Sifridum* archiepi-
scopum *Bremensem*, *Bernhardum*, quem *Fridericus I.*
Imperator, destituto Leone, surrogauit ducem *Saxo-*
nia, quod sanguinem traheret Magni, sicut *Henricus*
Leo. De armis autem *Saxonia* hoc ferunt. Otto pater
Alberti stratoria ligna in clypeo transuersa, atro, gilub-
que colore variata, ferebat. *Bernhardus* ad pedes Im-
peratoris *Friderici* iam de ducatu *Saxonia* inuestitus
orabat, vt aliquo à fratribus discrimine arma ducatus
sui insignirentur. Tum Imperator, vt erat coronatus per-
estum, rubeam coronam iniecit ex obliquo supplicantis
clypeo. Hoc est ergo fertum, quod paternis insignijs *Bern-*
hardus iam Imperatoris dono adiecerat: nam vetera
Saxonia signa candidum præferebant pullum equinum.
Hac per anticipationem dicta sint, forsitan in suo tempo-
re breui perstringenda, vt originem ostendamus & du-
catum, & signorum.

CAPVT